

Verslag voorjaarsflora Servaas op 13 april 2024

We hadden weer geen geluk met de voorjaarsflora. Elsloo kon niet doorgaan vanwege de Amstel Gold race. Het gebied was nagenoeg onbereikbaar. Dus nu gaan we met 12 personen naar ons eigen Leubeekdal voor de mooiste voorjaarsflora. We missen Math, hij heeft watervogeltelling. Maar omdat Servaas zo dichtbij is kan Michiel wel mee gaan.

Tijdens het voorlopen zag ik muskuskruid en boshyacinthen, dalkruid, lelietjes der dalen en look zonder look. Ook nogal wat exoten die ik nog moet gaan uitspitten: Japanse duizendknoop en karmozijnbes horen hier niet thuis. We starten onze zoektocht bij de mooie Servaaskapel. Na de mededelingen vraag ik wie er een zoekkaart voorjaarsflora van ons wil lenen, een handig hulpmiddel, veel van wat we vinden staat er op.

Ik vraag wie de IJsheiligen kan opnoemen; Michiel weet er meteen 3, Servatius, Pancratius en Bonifatius. Ik vul de andere 2 maar zelf aan: Mamertus en nog een vrouw, Sofia. Natuurlijk is er ook gelegenheid om een kaarsje aan te steken voor diegene die dat wil.

Giel schrijft vandaag de bomen op. Bij de nieuwe aanplant liggen links en rechts van het pad kleine donkergekleurde brokkelige korreltjes. Een hele dikke laag zelfs. Het is lavameel dat door een helikopter hier vrij recent is uitgestrooid. We hebben daar een voorlichtingsavond over gehad van Staatsbosbeheer. Het gebied werd tijdens het uitstrooien ook afgesloten. Ik verzamel wat in een loeppotje. Heel leuk om daar tijdens een excursie nog eens op terug te kunnen komen. Dit gesteente zal de komende 10 jaar langzaam mineralen afgeven aan de bosbodem. Nodig voor het herstel van de verzwakte bomen.

Bij de afdaling naar de Baileybrug groeit hengel (rode lijst soort), dalkruid nog zonder bloemetjes, de dagkoekoeksbloem bloeit ook al. Een bloeiend bosviooltje wordt uitvoerig bekeken, de kleur van de sporen aan de achterkant en de vorm van de bladeren zijn belangrijke determinatiekenmerken. Via

de flora komen we op bleeksporig bosviooltje. Pinksterbloemen aan de waterkant, belangrijk voor het oranjetipje, dat er al vliegt. Het vlindertje kan er de eitjes op afzetten.

Een verklede jongeman haalt ons in, hij heeft een passer en een winkelhaak bij zich, beide een meter groot en een schop. Ik vraag waarom hij met deze attributen door het bos loopt. "Ze hebben een vrijgezellenfeest, niet met een bierfiets, maar met een door de vriendengroep zelfbedacht spel". Hebben wij weer, de meest gekke zaken zijn al de revue gepasseerd, we waren de Hobbits in de Meinweg ook al eens tegengekomen, net als een fotoshoot voor een modetijdschrift; stonden we opeens tussen de overhemden.

Terug naar de voorjaarsflora: een vreemd plantje vandaag is penningkruid, Michiel overhandigde mij later een handgeschreven briefje over dit penningkruid. Veel moois aan onze voeten: muur, gele dovenetel, Robertskruid, muskuskruid, bosveldkers en hondsdraf, salomonszegel, een voorzichtige aar tekent zich al af. En de helling bezaaid met bosanemoon. Els offert een plantje muskuskruid op zodat we het allemaal met de loep kunnen bekijken.

Willemiek en ik hebben ons voorgenomen om ook elke keer een mosplantje te bekijken, dit keer het rimpelmos, makkelijk te herkennen. Winterpostelein zien we ook veel staan, het is eetbaar en bevat veel vitamine C. Vroeger werd het meegenomen op de VOC-schepen tegen scheurbuik.

Julian noteert de vlinders vandaag. Een citroentje, een oranjetipje en een groot koolwitje. Het voorjaar barst los en eindelijk kunnen we weer genieten van zonnestralen en de mooie kleuren van de bloemen en het vele groen van de uitlopende bomen. We lopen nu terug naar de Litsberg. We helpen Michiel de gladde trappen op.

Bij de Litsberg zijn altijd veel mensen, ook nu weer spelende kinderen met hun ouders die op het zand zitten. We lopen via een glooiend pad naar beneden naar de beek toe. Wat hier weer opvalt is de exotische Japanse duizendknoop, een paar jaar geleden met een kraantje helemaal afgegraven van de oever, het zand werd zelfs helemaal gezeefd, elk snippertje dat overblijft groeit weer verder en steekt toch weer de kop op.

Op een dikke afgezaagde stam is de blote billenzwam zichtbaar, ook het wimperzwammetje komen we tegen. Els Korsten neemt er een mooie foto van; de wimpertjes zijn duidelijk zichtbaar. Langs de waterkant bloeit gele lis, dolle kervel en fluitenkruid, let op de gevlekte stengel bij de dolle kervel, deze plant is erg giftig.

Deze twee wijze mannen rusten even op een bankje.

We keren terug naar de Servaaskapel, onderweg is er nog even tijd om uit te leggen wat mierenleeuwen zijn en hoe hun gedaantewisseling eruit ziet en ook hoe ze de prooidieren vangen in het kuiltje dat hier mooi te zien is onder de overhangende begroeiing van de hoge kant. En hier laten we het maar bij voor vandaag. Zoveel moois gezien dat het duizelt. We gaan op het terras zitten bij St. Servaas en bestellen een (te) groot stuk eigengebakken vlaai. We hebben weer een mooie morgen gehad.

Wimperzwammetje. foto: Els Korsten

appelbloesem. overige foto's Hermien Hendriks

Hermien Hendriks en Willemiek van Deutekom
Coördinatoren van de plantenwerkgroep van IVN Roermond e.o.